

РЕШЕНИЕ

№ 13 / 13.01 /2020 г.

по чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА - Председател на Административен съд - Варна, като разглежда заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № П-0012/31.12.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, №133, бл.40, вх.А, ап.43 , чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков , в качеството си на представляващ публичноправен субект по смисъла на чл.3 ал.2 т.1 от ЗДОИ, за да се произнесе, взех предвид следното:

Подадено е заявление за достъп до обществена информация, в което по реда на чл. 24 ал.2 вр. чл. 25 от ЗДОИ е формирано искане за предоставяне на информация :

1/ Дали закритото заседание по адм.д.№ 3302/2019г. по описа на Административен съд Варна, в което е постановено определение №3164/16.12.2019г., се е състояло в сградата на съда-да или не, или на друго място и на кое точно място.

Като форма на предоставяне на исканата информацията и самата информация е посочено: по електронен път на адрес: office@sopa.bg в pdf, или друг широко достъпен формат. Въведено е волеизявление информацията да бъде предоставена дори и при наличието на лични данни в документа, като те бъдат заличени.

Посочен е бланкетният мотив: надделяващ обществен интерес, тъй като се целяло не само повишаването на прозрачността на съда, но и разкриването на данни за корупция и злоупотреби лично от председателя на съда и при взаимоотношенията му с други съдии и съдебни служители.

По допустимостта на заявлението:

Заявлението е допустимо, подадено по реда на чл.24 ал.2 от ЗДОИ, според който то се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в. В тези случаи не се изисква подпис съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

По правото:

Като взех предвид предмета на исканата със заявлението информация, съобразявайки приложното поле на ЗДОИ и даденото в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определение на понятието „обществена информация“, във връзка с чл.9 и чл.10 от ЗДОИ, възприемам искането за неоснователно на следните доводи:

Съобразно чл.2 от ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна.

Официалната обществена информация, съгласно чл . 10 от ЗДОИ е информацията която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия .

Съобразно чл.11 от ЗДОИ, служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Анализът на гореизложената регламентация, в аспекта на отправеното запитване и заявеното съдържание на търсената информация в конкретния случай обуславя извод, че тя не изпълва съдържанието нито на официална, нито на служебна обществена информация.

Така, защото съдебните заседания се провеждат винаги в сградите на съдилищата, без значение открити или закрити съдебни заседания са. И тази информация е достъпна от разпоредбите на кодексите, които регламентират производствата по административни, граждански или наказателни производства. Своята дейност съдебните органи осъществяват винаги в сградите на съдилищата. Изключения в зависимост от вида на производствата са регламентирани, но конкретното производство не е сред тях.

Предвид гореизложеното, достъпът до информацията- къде се провеждат съдебните заседания и в частност до конкретно съдебно заседание, не е предмет на откриване по реда на ЗДОИ. Тази информация е априори общественоизвестна и не е необходимо още един път предоставянето ѝ по реда на специален закон.

В евентуалност, ако се възприеме тезата на заявителя, че информацията е обществена и представлява такава, чието откриване се

дължи по реда на ЗДОИ, то в конкретния случай тя следва да се квалифицира като служебна.

В разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗДОИ е визирано, че достъпът до служебната обществена информация е свободен.

Съобразно ал.(2) той може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение, както и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

В конкретния случай, заявителят се е позовал на наличието на надделяващ обществен интерес, което преодолява ограничаването на достъпа до служебна обществена информация, по арг.чл.13 ал.4 от ЗДОИ.

Посочените доводи от заявителя, възприемам като необективиращи наличието на надделяващ обществен интерес по искането, посочено в заявлението- дали заседанието е проведено в сградата на съда или друго място, след като нито заявителя, нито в друг източник на информация някой твърди, че е проведено на друго място.

В чл.41, ал.2 от Конституцията е гарантирано правото на достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.

Конституционният съд в свои решения №7/ 4.06.201996 г. по к.д.№ 1/96 г. и № 3/ 2002 г. по к.д.№ 11/2002 г. формира извод, че правото може да бъде ограничавано и това е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права и интереси и може да става единствено на основанията посочени в Конституцията.

Тоест, регламентацията в ЗДОИ, ведно с конституционните решения, налагат следните правни изводи:

1. *правото на достъп до информация не е абсолютно право;*
- 2.ограниченията се налагат само на основания, които са изчерпателно посочени в Конституцията;

- 3.задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация има съдържание, което подлежи на определяне по законодателен път;

4. *надделяващият обществен интерес следва да бъде мотивиран с общозначими предпоставки, не чрез само изброяването им;*

- 5.подаването на заявление за достъп до обществена информация, в което заявителите се позовават на надделяващ обществен интерес, не е такъв юридически факт, който задължава субектите по чл.3 от ЗДОИ да предоставят информацията. Определението за "надделяващ обществен интерес" в пар.1, т. б от ДР на

ЗДОИ гласи, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, което съвпада с хипотезите по пар.1, т.5, б. "б" и „г“ от ДР на ЗДОИ.

В общия случай, презумпциите са предположение, че нещо е станало в правната действителност така, както желае законодателят и което се извежда логически на базата на други сигурни факти. Относим в този случай е въпросът - чия е тежестта на доказване на факт, който обуславя законовата презумпция- факт, който изпъва нейното съдържание.

В конкретния случай не се твърди, че закритото заседание е проведено на друго място , освен в съда, както се каза по-горе, този факт е безспорен. Общизвестен факт е и къде се провеждат съдебните заседания /открити или закрити/, и след като не се твърдят различни обстоятелства, то от съобщаването му втори път, обществото не може да изгради различна представа за работата на съда.

През призмата на заявените доводи, които според Чолаков обуславят надделяващ обществен интерес, е необходимо заявителят освен да твърди, но и **да докаже фактите, с чието проявление е свързана законовата презумпция- тези, които са визирани в хипотезиса на презумпцията.** По-горе в решението е посочено какви са мотивите на заявителя. В случая представляващия сдружението твърди, но не доказва нито една от предпоставките, които да попадат в хипотезиса на пар.1, т. 5 от ДР на ЗДОИ за наличието на надделяващ обществен интерес. В конкретния случай като факт от обективната действителност следва да се твърдят обстоятелства или данни, презумиращи корупция / последната е упомената в заявлението безадресно, само като понятие/, както и че дейността в съда е непрозрачна / не стават ясни конкретните мотиви в тази връзка/.

Само тогава и задълженият да предостави информация и съдът са длъжни да третират презумирания факт /в случая надделяващ обществен интерес/ като съществуващ и ненуждаещ се от доказване.

В обобщение- и двете хипотези като краен резултат предполагат отказ от предоставяне на информация с търсеното съдържание, съобр.чл.37 ал.1 т.1 предп. последно вр.чл.13 ал.2 от ЗДОИ. Както се каза, тя е обществено известна априори, а доводи заседанието да е проведено на друго място, освен в сградата на съда не са релевирани в заявлението.

Мотивирана от гореизложеното и на основание чл. 28 ал.2 от ЗДОИ

Р Е Ш И Х:

ОТКАЗВАМ на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43 , чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков достъп до предоставяне на информация :

1/ Дали закритото заседание по адм.д.№ 3302/2019г. по описа на Административен съд Варна, в което е постановено определение №3164/16.12.2019г., се е състояло в сградата на съда- да или не, или на друго място и на кое точно място.

Решението да се изпрати на заявителя на посочения електронен адрес и се връчи на заявителя по пощата с обратна разписка.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му на заявителя пред Административен съд гр. Варна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

